

Psalms 100:2

Worship God in gladness; come before God with shouts of joy.

- I. Simchat Yom Tov- Rejoice Now
- II. Mesameach - Bring Joy to Others
- III. B'Simcha - Service from a place of Joy

I. Simchat Yom Tov - To Rejoice or Get Happy at Certain Holidays

1. Mishneh Torah, Rest on a Holiday 6:17-20

The seven days of Passover and the eight days of Sukkot along with the other holidays are all forbidden for eulogizing and fasting. And one is obligated to be joyful and of a good heart on them—he, his children, his wife, the members of his household and all who accompany him.

As it is stated (Deuteronomy 16:14), "And you shall rejoice in your holiday, etc." Even though the joy that is mentioned here is [referring to] peace offerings—as we explain in the Laws of the Festival Offering—included in that joy is for him, his children and the members of his household to rejoice—everyone according to what is fit for him. The children, for example, should be given parched grain, nuts, and sweetmeats; the womenfolk should be presented with pretty clothes and trinkets according to one's means; the menfolk should eat meat and drink wine, for there is no real rejoicing without the use of meat and wine (see Pesachim 109a). While eating and drinking, one must feed the stranger, the orphan, the widow, and other poor unfortunates. Anyone, however, who locks the doors of his courtyard and eats and drinks along with his wife and children, without giving anything to eat and drink to the poor and the desperate, does not observe a religious celebration but indulges in the celebration of his stomach. And about such is it stated (Hosea 9:4), "their sacrifices are like the bread of mourners, all who eat it will be contaminated; for their bread is for their own appetites." **Such joy is a disgrace for them**, as it is stated (Malakhi 2:3), "I will spread dung on your faces, the dung of your festivals." Even though eating and drinking are included in the positive commandment (of joy on the holiday), one should not eat and drink the whole entire day. Rather this is the appropriate measure: All of the people get up early in the morning [to go] to the synagogues and study halls to pray, and to read in the Torah about the topic of the day. [Then] they go back home, eat, and go to the study hall, [where they] read and study until midday. And after midday, they pray the afternoon prayers and return to their homes to eat and drink for the rest of the day, until the night. When one eats and drinks on a festival, he should not be drawn after wine or joking or light-headedness, and say that the more one can increase this, the more enhances the commandment of joy. For drunkenness, much joking and ligh-headedness are not joy, but rather wildness and foolishness. And we were not commanded about wildness and foolishness, but rather about joy that has service to the Maker of everything. As it is stated (Deuteronomy 28:47),

תהילים ק'ב

עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה:

משנה תורה, שבתת יום טוב ו'י"ז-ז'

שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כלם אסורים בהספד ותענית. וחיב אדם להיות בהן שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו שנקאמר (דברים טז יד) "ושמחת בחגך" וגו'. אף על פי שהשמחה האמורה כאן היא קרבן שלמים כמו שאנו מבארין בהלכות חגיגה יש בכלל אותה שמחה לשמח הוא ובניו ובני ביתו כל אחד כראוי לו: כיצד. הקטנים נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות. והנשים קונה להן בגדים ותכשיטין נאים כפי ממונו. והאנשים אוכלין בשר ושותין יין שאין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביינן. וכשהוא אוכל ושותה חיב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת פרסו. ועל אלו נאמר (הושע ט ד) "זבחיכם כלחם אונים להם כל אכלו יטמאו כי לחמם לנפשם". ושמחה כזו קלון היא להם שנקאמר (מלאכי ב ג) "וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם": אף על פי שאכילה ושתיה במועדות בכלל מצות עשה. לא יהיה אוכל ושותה כל היום כלו. אלא כך היא הדרך. בבקר משכימין כל העם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומתפללין וקורין בתורה בענין היום וחוזרין לבתיהם ואוכלין. והולכין לבתי מדרשות קורין ושונין עד חצי היום. ואחר חצות היום מתפללין תפלת המנחה וחוזרין לבתיהן לאכל ולשתות שאר היום עד הלילה: כשאדם אוכל ושותה ושם ברגל לא ימשך ביינו ובשחוק וקלות ראש ויאמר שכל מי שיוסף בזה ירבה במצות שמחה. שהשכרות והשחוק הרבה וקלות הראש אינה שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל שנקאמר (דברים כח מז) "תחת אשר לא עבדת את ה'

"because you did not serve the Lord your God with joy and with a good heart, from abundance of all." Thus you have learned that the service is to be with joy. But it is impossible to serve God, neither from joking, nor from lightheadedness nor from drunkenness.

אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". ה' הא
למדת שהעבודה בשמחה. ואי אפשר לעבד
את השם לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות
ראש ולא מתוך שכרות:

2. Mishneh Torah, Shofar, Sukkah and Lulav 8:12-15

(12) Although we are required to rejoice on all festivals, there was special rejoicing in the Temple during the Sukkoth festival, as it is written: "You shall rejoice before the Lord your God seven days" (Leviticus 23:40). How was this done? On the day preceding the first day of *Sukkoth*, a raised section for women and a lower section for men were prepared in the Temple, so that they might not mix. They began to celebrate at the conclusion of the first day of the festival. On each day of *Hol ha-Mo'ed*, the celebrations began after the daily afternoon sacrifice and continued for the rest of the day and the entire night.

(13) How was this *simcha* observed? Flutes were sounded, and harps, lyres and cymbals were played. Anyone who could play an instrument, played it; anyone who could sing, sang. They danced, clapping hands and leaping, each one to the best of his ability. However, this celebration was not permitted on the Sabbath or on the first day of the festival.

(14) It was a religious duty to observe this celebration as much as possible. Ignorant individuals, or anybody who wished [to participate] took no leading part in it. Only great Jewish scholars, heads of academies, members of the Sanhedrin, elders, and men of piety and good deeds danced, clapped hands, made music and entertained in the Temple in the days of *Sukkoth*. Everyone else, men and women, came to watch and listen.

משנה תורה, הלכות שופר וסוכה ולולב ח'י"ב-ט"ו
(יב) אף על פי שכל המועדות מצוה לשמח בהן. בהג
הסכות היתה במקדש יום שמחה יתרה שנתה שנת
(ויקרא כג מ) "וישמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת
זמנים". וכיצד היו עושים. ערב יום טוב הראשון היו
מתקניו במקדש מקום לנשים מלמעלה ולאנשים
מלמטה כדי שלא יתערבו אלו עם אלו. ומתחילין
לשמח ממוצאי יום טוב הראשון. וכן בכל יום ויום
מימי חלו של מועד מתחילין מאחר שיקריבו תמיד
של בין הערבים לשמח לשאר היום עם כל הלילה
(יג) והיאך היתה שמחה זו. החליל מכה ומנגנין
בכנור ובנבלים ובמצלתים וכל אהד ואהד בכלי שיר
שהוא יודע לנגן בו. ומי שיועד בפה בפה. ורוקדין
ומספקין ומטפחין ומפזזין ומכרכרין כל אהד ואהד
כמו שיועד ואומרים דברי שירות ותשבחות. ושמחה
זו אינה דוחה לא את השבת ולא את יום טוב
(יד) מצוה להרבות בשמחה זו. ולא היו עושים אותה)
עמי הארץ וכל מי שירצה. אלא גדולי חכמי ישראל
וראשי הישיבות והסנהדרין והחסידים והזקנים
ואנשי מעשה הם שהיו מרקדין ומספקין ומנגנין
ומשמחין במקדש בימי חג הסכות. אבל כל העם
האנשים והנשים כלן באין לראות ולשמע

3. Sefer HaChinuch 324:3

And so too from this root is the command(ment of the lulav with its three [other plants]. As the days of the holiday are days of great joy for Israel, since it is the time of the gathering of the grain and the fruit of the tree into the home; and all people rejoice a great rejoicing. And for this reason it is called the holiday of the gathering (*ha'asif*). And God commanded God's people to make a holiday in front of God at that time to give them merit, such that the main joy will be for God sake, may He be blessed. And since joy greatly elicits the physical and makes one forget the fear of God, God commanded us at that time to take in our hands things that remind us that all the joy of our heart is for God's sake and God's honor. And it was from His will that the reminder be from that which brings joy, just as the time is a time of joy - as all of the words of His mouth are just. And it is well-known that it is the nature of all of these four species to gladden the hearts of those that see them.

(ג) וכמו כן מצות הלולב עם שלשת מיניו
מזה השורש היא, לפי שימי החג הם ימי
שמחה גדולה לישראל כי הוא עת אסיפת
התבואות ופרות האילן לבית, ואז ישמחו
בני אדם שמחה רבה, ומפני כן נקרא חג
האסיף. וצוה האל לעמו לעשות לפניו חג
באותה העת לזכותם להיות עקר השמחה
לשמו יתברך, ובהיות השמחה מושכת
החמר הרבה ומשכחת ממנו יראת אלקים,
בעת ההיא צונו השם לקחת בין ידינו דברים
המזכירים אותנו כי כל שמחת לבנו לשמו
ולכבודו, והיה מרצונו להיות המזכיר מין
המשמח כמו שהעת עת שמחה, כי צדק כל
אמרי פיו, וידוע מצד הטבע כי ארבעת
המינין כלם משמחי לב רואיהם.

4. R. Kalonymus Kalman Shapira, Erev Pesach 1939 (Also found in *Derekh HaMelekh*)

When the time comes for the Pesach evening Ma'ariv prayer, you should rejoice in your tremendous fortune, in the great privilege you have to be engaged in the Avodah of Pesach. You should say to yourself, "My joy is without

bounds that I have been granted the opportunity to achieve my purpose in the world and to be elevated to the upper spheres. True I have my problems, both material and spiritual, but for now I discard them, the entire world is longer important to me.... My only thought is to praise and glorify his great name and to draw down the Holy splendor of HKB"His light into the world, into my own soul and into the souls of my family.... he is imbued with such holiness that he is replete with sorrow when he finishes each word; if only he could go back and recite the Hallel another 1000 times, he would do so. His whole being is at one with his Creator as he recites words of incredible sweetness; the Haggadah lying open in front of him. One must endeavor to provide sanctuary for the holiness of this night, so that it will abide by him for the whole year. Light is like a seedling; at the beginning it requires our nurturing and our efforts to foster its growth."

II. To be Mesmeach Others

A. Simchat Yom Tov Redux - What brings true Joy?

1. Rambam, Mishneh Torah, Megillat Esther and Chanukah 2:15-17

טו). וְכֵן חֵיב אָדָם לְשַׁלַּח שְׁתֵּי מִנּוֹת בְּשֵׁר אוֹ שְׁנֵי מִיָּנִי תְּבַשִּׁיל אוֹ שְׁנֵי מִיָּנִי אֶכְלִין לְחֵבְרוֹ שְׁנַאֲמַר (אֶסְתֵּר ט יט) "וּמְשַׁלּוֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ", שְׁתֵּי מִנּוֹת לְאִישׁ אֶחָד. וְכָל הַמְּרַבֵּה לְשַׁלַּח לְרֵעִים מִשְׁבָּח. וְאִם אֵין לוֹ מַחְלִיף עִם חֵבְרוֹ זֶה שׁוֹלַח לְזֶה סַעֲדָתוֹ וְזֶה שׁוֹלַח לְזֶה סַעֲדָתוֹ כְּדֵי לְקַיֵּם וּמְשַׁלּוֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

טז) וְחֵיב לְחַלֵּק לְעֲנִיִּים בְּיוֹם הַפּוּרִים. אִין פּוֹחֲתִין מִשְׁנֵי עֲנִיִּים נוֹתֵן לְכָל אֶחָד מִתְּנָה אַחַת אוֹ מְעוֹת אוֹ מִיָּנִי תְּבַשִּׁיל אוֹ מִיָּנִי אֶכְלִין שְׁנַאֲמַר (אֶסְתֵּר ט כב) "וּמִתְּנּוֹת לְאֲבִיוֹנִים", שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת לְשְׁנֵי עֲנִיִּים. וְאִין מְדַדְּקִין בְּמְעוֹת פּוּרִים אֶלָּא כָּל הַפּוֹשֵׁט גְּדוֹ לְטַל נוֹתֵנִין לוֹ. וְאִין מְשַׁנִּין מְעוֹת פּוּרִים לְצִדְקָה אַחֲרֵת:

יז) מוֹטֵב לְאָדָם לְהִרְבּוֹת בְּמִתְּנּוֹת אֲבִיוֹנִים מִלְּהִרְבּוֹת בְּסַעֲדָתוֹ וּבְשַׁלּוֹחַ מִנּוֹת לְרֵעֵהוּ. שְׂאִין שָׁם שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה וּמִפְּאֲרָה אֶלָּא לְשִׂמְחָה לֵב עֲנִיִּים וִיתוּמִים וְאֶלְמָנּוֹת וְגֵרִים. שְׂהֵמְשִׁיחַ לֵב הָאֶמְלָלִים הָאֵלוֹ דוֹמֵה לְשִׂכְנָה שְׁנַאֲמַר (ישעיה נז טו) "לְהַחְיֹת רוּחַ שְׂפִילִים וְלְהַחְיֹת לֵב נִדְכָּאִים":

15) Similarly, a person is obligated to send two portions of meat, two other cooked dishes, or two other foods to a friend, as implied by Esther 9:22, "sending portions of food one to another" - i.e., two portions to one friend. Whoever sends portions to many friends is praiseworthy. If one does not have the means to send presents of food to a friend, one should exchange one's meal with him, each one sending the other what they had prepared for the Purim feast and in this way fulfill the mitzvah of sending presents of food to one's friends.

16) One is obligated to distribute charity to the poor on the day of Purim. At the very least, to give each of two poor people one present, be it money, cooked dishes, or other foods, as implied by Esther 9:22 "gifts to the poor" - i.e., two gifts to two poor people. We should not be discriminating in selecting the recipients of these Purim gifts. Instead, one should give to whomever stretches out his hand. Money given to be distributed on Purim should not be used for other charitable purposes.

17) It is preferable for a person to be more liberal with his donations to the poor than to be lavish in his preparation of the Purim feast or in sending portions to his friends. For there is no greater and more splendid happiness than to gladden the hearts of the poor, the orphans, the widows, and the converts.

One who brings happiness to the hearts of these unfortunate individuals resembles the Divine Presence, which Isaiah 57:15 describes as having the tendency "to revive the spirit of the lowly and to revive those with broken hearts."

2. R' Mas'ud Hai Rokach, *Maaseh Rokeah*, ad loc (18th C. Tripoli)

These words are fitting for the one who said them, and fortunate is the one who merits this mitzvah - to always have their eyes open to the needs of the poor, especially orphans and widows.

מוֹטֵב לְאָדָם וְכוּ'. רֵאוּיִן הַדְּבָרִים לְמִי שֶׁאִמְרָן וְאִשְׁרֵי הַזּוֹכֵה לְמַצוּהַ זֶה לְהִיּוֹת עֵינָיו פְּקוּחוֹת תְּמִיד לְצָרְכֵי הָעֲנִיִּים וּבִפְרֵט לְיִתוּמִים וְאֶלְמָנּוֹת.

משנכס אדר מרבים בשמחה
When Adar begins we increase joy

3. Mishnah Shekalim 1:1

On the first of Adar one proclaims about the half shekel and about *kilaim*, and on the fifteenth of that month one reads the Esther scroll in fortified places, and one repairs the roads, and the streets, and water pools, and one looks after all public needs, and marks the graves, and also goes to inspect for *kilaim*

בְּאֶחָד בְּאֶדָר מְשַׁמְעִין עַל הַשְּׁקָלִים וְעַל הַכְּלָאִים. וּבְחֵמֶשֶׁה עֶשֶׂר בּו קוֹרִין אֶת הַמְּגִלָּה בְּכַרְכִּים וּמִתְקַנִּין אֶת הַדְּרָכִים וְאֶת הַרְחֹבוֹת וְאֶת מִקְוֹת הַמַּיִם, וְעוֹשִׂין כָּל צוּרְכֵי הַרְבִּים וּמְצַיִנִין עַל הַקְּבָרוֹת וְיוֹצְאִין אֶף עַל הַכְּלָאִים

4. Shulchan Arukh Orach Chayyim 696:1

The laws concerning eulogies, fasting and the performance of *melakha* on Purim: One may do work [which is forbidden on the Sabbath] on Purim, but places that have the custom not to should not, (And today, all places have the custom not to) (Kol Bo), and anyone who does [work] will never see blessing from that work, unless it is a joyful building, such as a house for a newly-married son, or an arbor for kings and officers. **RAMA:** And it is permitted to do work for a mitzva, such as writing Torah law decisions. And similarly it is permitted to do even work in the fullest sense for the needs of Purim (Terumat Hadeshen Siman 112).

דיני הספד ותענית ועשיית מלאכה בפורים
 פורים מותר בעשיית מלאכה ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושין (והאידינא נהגו בכל מקום שלא לעשות) (כל בו) והעושה אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם אלא אם הוא בנין של שמחה כגון בית חתנות לבנו או אבורקני של מלכים דשרי: הגה ומותר לעשות כל מלאכת מצוה כגון לכתוב פסקי הלכות וכן מותר לעשות אפילו מלאכות (גמורות לצורך פורים (ת"ה סי' קי"ב

Savoring with appreciation

Elizabeth Dunn, author of *Happy Money*, writes: Whether the amount is \$5 or \$500, we gain more long-term subjectively-rated happiness if we give cash to other people rather than spend it on ourselves. The more we can see the impact of that spending, the better we feel.

5. Taanit 22a

In the meantime, two brothers came to the marketplace. Elijah said to Rabbi Beroka: These two also have a share in the World-to-Come. Rabbi Beroka went over to the men and said to them: What is your occupation? They said to him: We are jesters, and we cheer up the depressed.

אֲדָהֳכִי וְהֳכִי אֶתוֹ הַנֶּדֶד תִּרְי אַחִי.
 אָמַר לִיה: הַנֶּדֶד נָמִי בְּגִי עַלמָא דְאַתִּי
 נִינְהוּ. אֲזַל לְגַבְיָהּ, אָמַר לְהוּ: מַאי
 עוֹבְדִיכוֹ? אָמְרוּ לִיה: אִינְשֵׁי בְּדוּחִי
 אֲנִי, מְבַדְּחִינְן עֲצִיבִי.

B. Simchat Chattan v'Kallah & Simchat Shana Rishona : Communal vs. Personal Responsibility to a Joyous Marriage

6. Berakhot 6b

Rav Ashi said, "The reward for participating in a wedding is for the words."

Rashi: "words" - the good wishes with which the guests regale the (bride and) groom.

ברכות ו':

אמר רב אשי אגרא דבי הלולי מילי:
 "מילי" - לשמח החתן בדברים:

7. Shulchan Arukh, Even HaEzer 65

There is a commandment to delight a groom and bride and dance before them and tell them they are beautiful and kind. Even if they aren't pretty. **Rem"a:** We see rabbi Yehuda the son of allay was

אבן העזר ס"ה: מצוה לשמח חתן וכלה ודין מת וכלה

מצוה לשמח חתן וכלה ולרקד לפנייהם ולומר שהיא נאה וחסודה (פ"י מן ותשא חסד לפניו)

dancing before the bride and nullifying the words of the torah to enter the bride to the canopy. It is forbidden to gaze at the bride. Rem"a: However it is permitted to gaze at her jewelry or head covering). One needs to place ashes on the head of the bridegroom in the place where the tefillin sit in memory of the mourning of Jerusalem. As it says (Isiah 61:3) "To appoint unto them that mourn in Zion, To give unto them a garland for ashes". **Rema:** There are places where is it customary to break a glass after the sheva brachot [the blessing that make up erusin], and this is the tradition in our lands that the bridegroom breaks the utensil on which the blessings of erusin were said. Every place goes according to its traditions. There is also a tradition to fast. See also (siman 61). For the law of throwing food before the bride and bridegroom, see (Shulchan aruch, Orach Chayyim, 171). A dead body [a burial procession] and a bride [bridal procession] which meet each other, the burial procession is moved from before the bridal procession to give her the road.

8. Deuteronomy 24:5

When a man takes a new wife, he shall not go out in the army, nor shall he be charged with any business; he shall be free for his house (i.e. wife) one year, and make happy his wife whom he has taken.

9. Shalmei Simcha (Citing the Netziv)

The opinion of the Netziv that the Mitzvah is only obligatory for others but for the Groom himself it is discretionary

In all regards, when it comes to the groom himself, the Rambam and the Sefer HaChinukh and other compilations of all of the mitzvot mentioned above that he is obligated in this from both a positive and negative mitzvah, and even if he wanted to, he may not go out. However, the Netziv, in HaEmek Davar, writes: "To make his wife happy" (Deuteronomy 24:5): is NOT a positive obligation to make his wife happy the entire first year, and even rabbinically he is only obligated in simchah for one week. . . . Rather, the truth is that the explanation of "Make his wife happy" is that it is discretionary, that he MAY stay at home to make his wife happy even though all of Israel is in distress and war. And if this is surprising, that it seems there is a positive commandment and it is obligatory, there is no difficulty. The essence of the verse is that the Torah merely cautions the king or the like not to violate this, but if he himself wants to, he is permitted. "That he married", the rationale of the verse in this warning is that this is a new wife, and they have not yet put down roots in life, and if he is distracted from her it is possible that the binds will break completely. But, absent any coercion, he is permitted to go. Yet he should not go if it is not certain that he will return with love for her.'

אפילו אינה נאה: הגה ומצינו שר' יהודה בר אילעי היה מרקד לפני הכלה ומבטלין תלמוד תורה להכנסת כלה לחופה (דברי הרב) (פ"ק דמגילה ופ' האשה שנתארמלה): אסור להסתכל בכלה (אבל מותר להסתכל בתכשיטין שעליה או בפריעת ראשה) (טור): צריך לתת אפר בראש החתן במקום הנחת תפילין זכר לאבילות ירושלים דכתיב לשום לאבילי ציון פאר תחת אפר: הגה ויש מקומות שנהגו לשבר כוס אחר שבע ברכות וזהו מנהג נוהג במדינות אלו שהחתן שובר הכלי שמברכין עליו ברכת אירוסין (כל בו) וכל מקום לפי מנהגו עוד נוהגים להתענות וע"ל סי' ס"א ודין זריקת אוכלין לפני חתן וכלה עיין בא"ח סי' קע"א: מת וכלה שפגעו זה בזה מעבירין את המת מלפני הכלה ליתן לה את הדרך:

כי-נקח איש, אשה חדשה--לא יצא בצבא, ולא יעבר עליו לכל-דבר: גקי יהיה לביתו, שנה אחת, וששמח, את-אשתו אשר-לקח.

דעת הנצי"ב דהמצוה הוא רק לאחרים אבל לחתן עצמו הוי רשות

ט. ועכ"פ לענין החתן עצמו מבואר ברמב"ם ובחינוך ובשאר מוני המצוות הנ"ל דהוא מחוייב בזה הן מצד העשה והן מצד הלאוין, ואף מרצונו אין לו לצאת אמנם הנצי"ב בהעמק דבר (בדברים שם) כתב וז"ל 'ושמח את אשתו' אינו מ"ע לשמח את 'אשתו כל השנה הראשונה, דזה אינו, ואפי' מדרבנן אינו מחוייב לשמחה אלא שבוע אחד . . . אבל האמת דפי' 'ושמח את אשתו' אינו אלא רשות, דיכול הוא לשבת בביתו ולשמח את אשתו, אע"ג שכל ישראל בצער מלחמה. וכ"ת מנלן דהפי' כך, דלמא באמת מ"ע וחובה הוא, הא לא קשיא, דמגופא דקרא מוכרח הכי מדלא הזהירה התורה אלא על המלך וכדומה שלא יעבור עליו, משמע שאם רוצה בעצמו שרי'. 'אשר לקח' טעם הוא שהזהיר הכתוב בזה משום דהיא חדשה לו ועדיין לא נשרשו בחיים, ואם יסיח דעתו ממנה יוכל להיות שינתק החבל לגמרי, אבל בלי כפייה רשאי לצאת, וממילא לא יצא אם לא יאה ברור שישוב לאהבתה, עכ"ל

C. Ein mearvin simcha b'simcha**10. Shulchan Arukh, Even HaEzer 62:2**

A man may marry many women at once, on one day, [in order to] say the groom's blessing for all of them at once. But to make her happy, he needs to be happy with each one the happiness that is fitting to her. . . . And one happiness should not be mixed with another. Rem" a: and one cannot make a chuppah for two sisters at once. (SM"K in the name of Sefer Chasidim) And there are those who say that even with two unrelated women one should be careful to not make a [chuppah for both of them] at once because of jealousy, maybe they will be honored more than her friend. (Mordechai first chapter of Moed Katan); and we are not careful about this. Just the opposite, [we] intend to make chuppah of poor people with chuppah of the rich for the sake of the mitzvah.

אבן העזר ס"ב:ב'

יש לאדם לישא נשים רבות כאחד ביום אחד ומברך ברכת חתנים לכלם כאחד אבל לשמחה צריך לשמוח עם כל אחת שמחה הראויה לה. . . . ואין מערבין שמחה בשמחה: הגה ואין לעשות חופת ב' אחיות ביחד (סמ"ק בשם ספר חסידים נ"א דאף בשתי נכריות יש לזהר שלא לעשותן כאחת משום איבה שמא יכבדו אחת יותר מחברתה (מרדכי פ"ק דמ"ק) ואין נזהרין מזה ואדרבא יש מכוונים לעשות חופות עניות עם חופות עשירות משום מצוה (הגהות מיי' בשם ר"י מפריז):

III. To Serve God from a place of Simcha

1. "Enthusiasm is one of the most powerful engines of success. When you do a thing, do it with all your might. Put your whole soul into it. Stamp it with your own personality. Be active, be energetic, be enthusiastic and faithful, and you will accomplish your object. Nothing great was ever achieved without enthusiasm."

— Ralph Waldo Emerson, "Circles", 1841

2. Sefer Chasidim 68:1

"Serve God in joy (Psalms 100:2)", but it also says, "Serve God in fear (Psalms 2:11)." How so? (How can you serve God with two opposite emotions?) If a person is overjoyed, let them bring to mind the day of death. This is serving God with fear. If they are sad, let their heart rejoice with words of Torah, as it says, "God's precepts are just, rejoicing the heart (Psalms 19:9)."

ספר חסידים ס"ח:א'

עבדו את ה' בשמחה (תהלים ק ב) וכתוב (תהלים ב יא) עבדו את ה' ביראה הא כיצד אם אדם שמח מאד יזכור לו יום המיתה זהו ביראה ואם הוא עצב ישמח לבו בדברי תורה דכתיב (תהלים יט ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב:

3. Berakhot 31a:11

The Sages taught: One may neither stand to pray from sorrow nor from laziness, nor from laughter, nor from conversation, nor from frivolity, nor from purposeless matters. Rather, one should approach prayer from with the joy of a mitzva.

ברכות ל"א א:י"א

תנו רבנן אין עומדין להתפלל לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך שיחה ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך שמחה של מצוה

4. Shabbat 30b

"So I commended mirth," that is the joy of a mitzva. "And of mirth: What does it accomplish?" That is joy that is not the joy of a mitzva. The praise of joy mentioned here is to teach you that the Divine Presence rests upon an individual neither from an atmosphere of sadness, nor from an atmosphere of laziness, nor from an atmosphere of laughter, nor from an atmosphere of frivolity, nor from an atmosphere of idle conversation, nor from an atmosphere of idle chatter, but rather from an atmosphere imbued with the joy of a mitzva.

"וְשִׁבְחִי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה" – שְׂמֵחָה. שֶׁל מִצְוָה. "וּלְשִׂמְחָה מֵהַזֶּה עוֹשֶׂה" – זוֹ שְׂמֵחָה שְׂאִינָה שֶׁל מִצְוָה. לְלַמֵּד שֶׁאֵין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוּת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׂחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קִלוּת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׁיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֶלָּא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה

5. Mishneh Torah, Shofar, Sukkah & Lulav 8:15

The joy which a person derives from doing good deeds and from loving God, who has commanded us to practice them, is a supreme form of divine worship. Anyone who refrains from experiencing this joy deserves punishment, as it is written: "Because you have not served the Lord your God with joy and with a glad heart"

(Deuteronomy 28:47). Anyone who is arrogant and insists on self-glory on such occasions is both a sinner and a fool. King Solomon had this in mind when he said: "Do not glorify yourself in the presence of the King" (Proverbs 25:6). On the other hand, anyone who humbles himself on such occasions is indeed great and honored, for he serves the Lord out of love. David, King of Israel, expressed this thought when he said: "I will make myself even more contemptible than this, humbling myself in my own eyes" (II Samuel 6:22). True greatness and honor are attained only by rejoicing before the Lord, as it is written: "King David was leaping and dancing before the Lord" (II Samuel 6:16).

6. Maggid Mishneh on Mishneh Torah, Shofar, Sukkah & Lulav 8:15

...The essence of the matter is that it is not appropriate for a person to do mitzvot from the angle that they are an obligation upon them and it is mandatory and forced to do them, rather they are obligated to do them and to be happy in doing them. And they should choose good because it is good, and choose truth because it's truth, and their effort should be light in one's eyes. And to understand that for this one was created, to serve their maker, and when one does what they were created for, they will be happy and joyous. Because the joy of other things hinge on inconsequential things that are not permanent, but the joy of doing the mitzvot and learning Torah and wisdom is the true joy....

7. Rabbi Lord Jonathan Sacks, *Letters to the Next Generation*, p. 26-28

So this, in my last letter to you before Yom Kippur, let me share with you ten secrets I've learned from Judaism. They will bring you happiness whatever fate has in store for you in the coming year.

1. *Give thanks.* Once a day, at the beginning of the morning prayers, thank God for all he has given you. This alone will bring you halfway to happiness... we tend to take these for granted and concentrate instead on our unfulfilled desires. Giving thanks in prayer focuses attention on the good and helps us keep a sense of proportion about the rest.

.....

9. Create moments of silence in the soul. Liberate yourself, if only five minutes daily, from the tyranny of technology, the mobile phone, the laptop, and all the other electronic intruders. Remember that God is in every breath we breathe. Inhale the heady air of existence, and feel the joy of being.

משנה תורה, שופר וסוכה ולולב ח' ט"ו

השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן. עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפגע ממנו שנאמר (דברים כח מז) "ותחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב". וכל המגיס דעתו וְחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטה ושוטה. ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה ו) "אל תתהדר לפני מלך". וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המקבד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב ו כב) "וינקלתי עוד מזהאת והייתי שפל בעיני". ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני ה' שנאמר (שמואל ב ו טז) "והמלך דוד מפאז ומכרך לפני ה'": סליק הלכות שופר סכה ולולב

מגיד משנה על משנה תורה, שופר וסוכה ולולב ח' ט"ו, השמחה שישמח אדם בעשיית מצוה וכו'..ועיקר הדבר הוא שאין ראוי לו לאדם לעשות המצות מצד שהן חובה עליו והוא מוכרח ואנוס בעשייתן אלא חייב לעשותן והוא שמח בעשייתן ויעשה הטוב מצד שהוא טוב ויבחר באמת מצד שהוא אמת ויקל בעיניו טרחן ויבין כי לכך נוצר לשמש את קונו וכשהוא עושה מה שנברא בשבילו ישמח ויגיל לפי ששמחת שאר דברים תלויים בדברים בטלים שאינן קיימים אבל השמחה בעשיית המצות ובלמידת התורה והחכמה היא השמחה האמיתית. וזהו ששלמה בדרכי מוסרו שבח שמחת החכמה ואמר בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני: